

ועולה למלחה שלש פעמים,
ומנמיך פעם אחת, והיה אומר:
עלינוים עלינוים, ביום זה
פורהים [נקודות] קרכיעים [לפנות]
שלשה ממנים זוקפים מושלים
על הארץ, אחד יושב שלא ישב,
העבירו אותו באש دولחת,
מעבירים את קיומו, מעבירים את
שלטונו. שלשה תומכים שליטים

עלינוים עומדים על העולם.
ורקתי לאוטו עוף רגב עפר,
ואמרתי לו: עוף עוף, אמר לי
שלשה שעומדים ממנים ואחד
שהעבירו שלטונו מי הם. זרक לי
שלשה חצים מכף ימינו, וזה
אחד ממשmaal (ומבנין שמאל אחור), ולא
ירעתי מהם היא רום.

לקח אומם רביב אלעזר, הוריד
אותם לנחריו, ויצא דם ממחורי.
אמר, וראי שלשה שליטי עמים
עומדים ברומי הארץ ועתדים
לעשות גנות רעות לשיטאל מצד
הרומים. לך אותו חז מכונך
שמאל, הרית, ויצאה אש שחורה
מכונך. אמר, שלטן המציגים
העבירו, ועתידי לעבר מלך אחד
של הרומים בכל הארץ (מצרים),
ולמנות במצרים שרי מלחה
גדולים, וסומר בנין ובונה את
הסתורים. ועתידי מלך אחד מאותם
השלשה שאמרנו לעשלט בה וסתור בוניהם ובונה
בנה (בנויות) זרק אותם רביב אלעזר
לארץ. נפלו שלושת אלה על
האחד שפצד שמאל.

עד שהי יושבים, עבר תינוק
אחד והיה קורא, (ישעה יט) משא
מצרים הנה ה' רכב על עב קל
ובא מצרים. עבר חברו שני
ואמר, וארץ מצרים תהיה
שםמה. עבר חברו השלישי
ואמר, ואבדה חכמה מצרים. ראו
שאotto חז של בנה שמאל נשף,
ושלשנת האחרים שדריו עליו לא
נשרפו.

טאים זקף לעילא תלה ז מגי, ומאייך חד,
והיה אמר, עלי עלי עלי, ביזמא דא טסי (ס"א
דיקיט) רקיעין (לפניא) תלה ממן זקפני שלטני
על ארעה, חד יתיב דלא יתיב, עברו ליה
בנורא דליק, מעברין קיימה, מעברין
שלטניה, תלה סמכין שליטין על אין, קיימין
על עלםא.

רמיינא לההוא עופא קלא, אמיגנא ליה עופה
עופה, אימא לי תלת דקיימין ממן,
וחד דמעברין שלטניה, מאן אינז. רמא לי
תלת גירין אלין מגפָא ימיינא, ודין חד
משמאלא, (ס"א ומגפָא שמאל אחור) ולא יבענא מאי
רמייא.

נסיב להו רביב אלעזר, נחית להו לנחרוי,
ונפק דמא ממחורי. אמר, ודי תלת
שלטני עם מין קיימין ברומי בארץא, ויזמינו
למעבד גזירין בישין לישראל, מסטרא
דרומאי. נסיב ההוא גירא דמגפָא שמאלא,
ארח, ונפק אשთא אויכמא מבייה, אמר
שלטנא דמצראין אעדיאו וזמן חד מלכא
דרומאי, לאברהם בכל ארעה (ס"א דמצרים),
וילמאנא במצרים רברביה תריסין, וסתיר בנין,
ובני סתירין. (ס"א ומין חד מלכא מאינו תלה דקאמו לשלט
בה וסתיר בנינה ובני בה בנינה) רמא לון ר' אלעזר
לארעא, נפלו אלין תלת על חד דמסטרא
שמאלא.

עד דהו יתיב, עבר חד ינוקא, והיה קاري
(ישעה י"ט) משא מצרים הנה ה' רוכב על עב
כל ובא מצרים. עבר תנינא חבריה, ואמר,
וארץ מצרים תהיה שמה. עבר תליתה
חבריה, ואמר, ואבדה חכמה מצרים. חמוץ
ההוא גירא דגפָא שמאלא דאטוקד, ותלת
אתגרין דהו עליה לא אטוקד.